

er ligestillede med Præsterne med Hensyn til Uddannelse, nemlig Adjunkterne ved Statsskolerne, der har samme Løn som Præsterne i 3die Lønningsklasse, men som maa betale en stor Husleje, medens Præsterne kun maa afstaa 435 Kr. aarlig for deres Embedsbolig, en Fordel for Præsternes Vedkommende, der ikke kan opvejes af Adjunkternes Adgang til ved Ekstratimer at tjene indtil 600 Kr. om Aaret. Præsterne har desuden i Henhold til §§ 46 og 47 i den gældende Lønningslov ved Befordringsgodtgørelse og Kontorholdsgodtgørelse m. m. Mulighed for at supplere deres Løn noget. Det maa derfor siges, at er der Grund til at forhøje Lønnen for Præsterne i 3die Lønningsklasse, saa er der ikke mindre Grund til at forhøje den for Adjunkterne, der har et Arbejde, der er mindst lige saa opslidende som Præsternes. Mindretallet mener, at Klassedelingen af Præsteembederne ved den kommende Revision af Lønningsloven i Rigsdagssamlingen 1929—30 bør forlades, og at man da burde gaa over til Anciennetetsløn med et Befolkningstillæg (Tillæg, beregnet efter Sognets Folketal), men Gennemførelsen af den af Ministeren her foreslaaede Ændring af Præsternes Lønningsordning vil ingenlunde gøre det lettere at komme dertil, tværtimod.

Endnu skal Mindretallet bemærke, at det at sætte Lønnen for visse Præster op, medens andre Tjenestemænd faar Lønnen nedsat og Understøttelserne til gamle, syge og Invalidere ogsaa nedsættes, kan efter Mindretallets Mening let komme til at volde Fortrød for Præsterne i deres Gerning, hvilket dog burde undgaas. Naar Fler-tallet i sin Betænkning udtaler Ønsket om, at Kirkeministeren ved et Cirkulære henleder Menighedsraadenes Opmærksomhed paa Ønskeligheden af at faa Kirkeskatten begrænset, samtidig med at man ved at

tiltræde Ministerens Forslag gør sit til, at Kirkeskatten maa stige betydeligt, maa Mindretallet mene, at dette ikke er helt rimeligt.

Mindretallet vil gerne bidrage sit til, at Præsterne faar en god og forsvarlig Lønningsordning, der helt ud stiller dem paa lige Fod med andre Tjenestemænd med tilsvarende Uddannelse, men en saadan forsvarlig Lønningsordning naas bedst ved nu at lade Præsterne dele Kaar med andre Tjenestemænd og vente med en Ændring af deres Lønningsordning til Samlingen 1929—30, og Mindretallet maa derfor, saafremt Ministerens Forslag, der jo strengt taget er et helt nyt Forslag, der ikke har været til 1ste Behandling, kommer til 2den Behandling nu, anbefale at stemme derimod, i Haab om, at en Forkastelse af Forslaget vil medføre, at Ministeren da fremsætter Forslag, der kun gaar ud paa, at de for andre Tjenestemænd gennemførte Nedsættelser ogsaa gennemføres for Præsternes Vedkommende, og at der i 1929—30 kan naas til en virkelig forsvarlig Lønningslovsrevision for samtlige Præster.

Ændringsforslag

til

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. af 30. Juni 1922.

Af et *Fler-tal* (Bindslev, Blang, Carlsen-Skiødt, Henrik Jensen, Jensen [Broby], Johannes Lou, Svend Nielsen og Chr. Søgaard), tiltraadt af *Kirkeministeren*:

Lovforslaget affattes saaledes:

„§ 1.

I Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. sker der følgende Ændringer:

1. Til § 4 føjes som nyt 2det Stykke: „Efterhaanden som de efter denne Paragrafs 1ste Stykke lønnede Embeder bliver ledige, ansættes de til Lønning efter Reglerne i § 5.“